

Între rădăcină și fruct - un imperiu de frunze

Gerra Orivera

- Lui Ulise - închiderea cercului -

din memorie de ruguri un cireș suspină

ca un exercițiu de supraviețuire strâng rătăcirile într-un abecedar
ochiul tău
uitat într-un năvod
pescuirile obscure la copcă
femeie ornată cu nove îți lua timpu-n siaj
tu înecai obsesii păgâne
în albastrul din ea

construia
- îmi amintesc bine -
pentru tine
altare
tu nu intrai
doar lăsați sub praguri veninoase piese
dominoul se construia de la sine
ea din ce în ce mai puțină
smulgea petale de flăcări din inima care începuse să-și uite
propriul ritm pulsatoriu

vestală în temple oculte să nu tragi cartea morții celebra bacanale în vertebrele tale

învăța să extragă fără mâini respirația din fugile tale în popasuri terne
halucinat
îți decupai carnea de pe oase fără să-ți atingi
absențele

nu-ți cerea nimic
și totuși îi țeseai hamac de vorbe alunecoase
promisiunile
precum șerpilor meduzei
lăsau otravă în venele ei nu vă puteați rostogoli în ele
clipele ardeau precum tăciunii așternuturile de hârtie cerată
în care vroiai să-i scrii iubirea curată
falangele tale de plumb se topeau și-ți deveneau
gratii

nu-ți păsa
nu vroiai să privești cârțițele din atri
ielele îți furaseră de mult pupilele găuri negre își adjudecau

cerul din tâmpole
era șansa ta de amnistie
sfidător cu propria-ți rană ți-alunecai printre sinapse
semnai contracte mefistofelice și râdeai

ea își scotea la mezat
viitorul
fără regrete
oriunde s-apelea să-ți boteze apele
deșert și aer sticlos fărăma între valve

coapsele ei
își frângeau curburile
lacrimi zimțoase infestau tandrețile voastre fugare
nu vroia o iubire de mucava
accepta supusă scrumirile
să-ți lumineze clipa aprindea ruguri autentice
nu lăsa nici o celulă fără amnar
cremene inima
multiplica ardentele pulsului chiar și-n statui

duioșiile simple
sânul ce nu știa decât hrănirea cu laptele vieții
ar fi vrut să îmbrace minunea ca pe-o catrință nouă de paște
dar sângele tău
țesea pe urzeală oarbă iaduri privatizate

doar prin obsesii te respirai
despotic
libertatea ca un duh negru iradia totul
tu plăteai tribut cel mai greu
ea doar se murea
îngropând sub lespezi de cavou livezile de cireș din
antecamera dragostei

de glezna ta friabilă
se lipeau doar griuri fumegânde extrase din zgură
razele
împâcleau mersul somnambulic pe fir de argint
labirintul din vene poate fi pretextul
de-a te minți
spaima de-a-ți îngurgita
genunea

timpul acestei îndrăgostiri anorexice
și-a vărsat măruntaiele
(odată cu trupurile gazdă)
pe versantul altei dimensiuni s-au contopit chipurile lui Ianus

povestea lui "ar fi putut fi" trimite încă ecouri în epiderma stelară
și argintează oglinzile ochiului tainic

poți sorbi tantalic viața
mumificările doar iubirea ți le poate pulveriza

și-un colibri cu soarele-n gușă